

107994

Oppgjør 4/3-95

Frigrøringsjubileet

Femti år er lang tid

Av Jan A. Pahle, jeger
i Milorg/14.21., Oslo

Femti år er lang tid, så lang at de som var med og skaffet Norge tilbake friheten, snart er borte alle sammen. De senere års historieskrivning bærer preg av dette. De mange bøker om okkupasjonstiden er for en stor del skrevet av folk som ikke selv opplevde denne tiden fordi de ikke var født ennå, hvilket åpenbart skal borge for objektivitet. Den fremstilling de har gitt av skjellsettende hendelser, gjør at mange av oss eldre ikke kjenner oss igjen i den krigen de skriver om, og har også vært en spore til at mange norske nazister har fått spinne sine myter temmelig uimotsagt. Det kan snart føles som om vi som var med i motstandskampen, var på gal side.

Tittelen på Thorleif Øisangs kronikk 27.2., «Spar oss for overdreven selvros», er aktverdig nok, men innholdet gir grunn til sterke mistanker om at den gamle skolemann her har gitt de objektiviserende historiegranskere sterke argumenter for fortsatt å trekke ned motstandsbevegelsens innsats. Kronikken tyder på at det foreligger en betydelig amnesi, når man kan gi «godkjent» til omtrent alt makthaverne gjorde. Glemt er gisselskyting, tvangsmessig nazifisering, innføring av et antidemokratisk førerprinsipp, innesper-

ring i konsentrasjonsleirer av annerledes tenkende, utryddelse av norske jøder. Mener virkelig Øisang at dette kan unnskyldes, og at dette er i overensstemmelse med de da gjeldende Genève-konvensjoner?

Det kan se ut som om han mener at en engelsk eller en tysk okkupasjon ville vært hipp som happ. De mange tusen ungdommer som frivillig tok seg over til UK og de mer enn tusen skip som ble stilt til rådighet for de allierte, tyder på at folkemeningen var en annen. De alliertes krig mot Nazi-Tyskland var ikke en krig mellom likeverdige. Det dreide seg om en politiaksjon for å stanse en kriminell bande som ville ødelegge demokratiet.

Hvilken Milorg-tjeneste hadde Øisang, hvor han fant at det var tryggere under den tyske okkupasjon enn i dag? Jeg sier med Sivle: «Støtt det Nordmenn lyt vera med, når Noregs namn det skal dragast ned».